

«Què seria de la meva llibertat si la lliuro a Déu, i per Ell, als altres?»

Reproduïm l'homilia que Mons. Fernando Ocáriz va pronunciar a la memòria litúrgica del beat Àlvar. La celebració eucarística va tenir lloc a la basílica de sant Eugeni (Roma).

14/05/2018

Homilia en la memòria litúrgica del beat Àlvar

12 de maig de 2018

(1^aL: Ez 34,11-16; Sal 22; Ev: Jn 10,11-16)

Aquest és el servent fidel i prudent, a qui el Senyor ha posat al capdavant de la casa (cfr. Lc 12,42). Aquestes paraules del cant d'entrada ens introdueixen amb sentiments d'alegria i pietat en aquesta celebració.

Sí, el beat Àlvar va ser un servent fidel que va gastar la seva vida a ser suport i després successor de sant Josepmaria al capdavant de l'Opus Dei. Ell va ser un fill lleial de l'Església. Com escrivia el Papa Francesc amb ocasió de la beatificació de Mons. Àlvar: "Era especialment destacat el seu amor a l'Església, esposa de Crist, a la qual va servir amb un cor després de tot interès mundà, lluny de la discòrdia, a collidor amb tothom i cercant sempre el que és positiu en els altres;

el que uneix, el que construeix. Mai una queixa o crítica, ni tan sols en moments especialment difícils, sinó que, com havia après de sant Josepmaria, responia sempre amb l'oració, el perdó, la comprensió, la caritat sincera"[1]. Ens podem preguntar ara, ¿és aquesta la meua actitud habitual en la meua vida diària, davant les dificultats o els problemes?

Home fidel i prudent, així era el beat Àlvar. Per això, acudeixo ara a la seva intercessió perquè el Senyor ens faci a tots fidels i prudents.

Demanam-li la virtut de la prudència per ser, en tot moment, fidels a l'Evangelí davant les circumstàncies canviants de temps i de llocs. Una fidelitat amb la qual no seguim una idea, sinó una Persona: Jesucrist, Senyor nostre, que dóna sempre un nou horitzó a la vida de cadascuna i de cadascun.

La litúrgia de la Paraula d'aquesta celebració ens presenta la figura del Bon Pastor. A la primera lectura, Déu parla a través del profeta Ezequiel: "Les comptaré com el pastor recompta el seu ramat un dia de núvols i fosc quan retroba les ovelles dispersades; jo les recolliré de tots els indrets on s'havien dispersat" (*Ez 34,12*). Després, en l'Evangeli de sant Joan, la figura del pastor es concreta: "Jo sóc el bon pastor [...] i dono la vida per les ovelles" (*Jn 10,14-15*).

En efecte, Ell, Jesús, és veritablement qui dóna la vida per les seves ovelles, qui va darrere de l'ovella esgarriada i qui la guia per camins segurs, com diu el salm responsorial (cfr. Sal 22). Estimar els homes que li han estat confiats, tal com els estima Crist, és una de les característiques fonamentals d'un bon pastor. Així va viure al llarg de la seva existència el beat Àlvar: amb la seva actitud

acollidora, comprensiva i plena de pau. Perquè "el qui està molt ficat en Déu sap estar molt a prop dels homes. La primera condició per anunciar-los Crist és estimar-los, perquè Crist ja els estima abans. Cal sortir dels nostres egoismes i comoditats i anar a l'encontre dels nostres germans"[2].

Ens podem preguntar: Per què sortir dels nostres egoismes i comoditats? Per ventura no és una cosa que xoca amb els estàndards actuals de felicitat? Què seria de la meua llibertat si la lliuro a Déu, i per Ell, als altres? O fins i tot, en termes d'utilitat, una cosa molt pròpia de la nostra societat moderna: què guanyo si em decideixo a oblidar-me de mi mateix, a lliurar-me als altres? Aquestes preguntes ens parlen d'una qüestió fonamental: només acollint el do de Déu, es troba la veritable felicitat.

La felicitat s'expressa en l'alegria; i l'alegria cristiana -en paraules de sant Josepmaria- té "arrels en forma de Creu"[3]; és alegria "en el Senyor" (cfr.*Flp* 4,4): la que Jesús ens ha guanyat a la Creu. Aquesta alegria és capaç no només de romandre, sinó de créixer, davant les dificultats i sofriments, per la força de la fe, de l'esperança i de l'amor. Així ho hem pogut veure en la vida del beat Àlvar, bon pastor de les seves filles i dels seus fills.

Acudim a aquest mes de maig a Santa Maria, *Virgo fidelis, Verge prudentissima*, perquè ens ajudi a créixer en la *prudent fidelitat de saber i voler donar*, dia a dia, la vida pels altres, amb alegria.

Així sigui.

[1] Francesc, *Carta al Prelat de l'Opus Dei amb motiu de la Beatificació d'Álvaro del Portillo*, 16.VI.2014.

[2] *Ibid.*

[3] Sant Josepmaria, *És Crist que passa*, n. 43.

.....

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/article/que-seria-de-la-meva-llibertat-si-la-lliuro-a-deu-i-per-ell-als-altres/> (20/11/2025)